

Pennen op Koniginnendag.

Om 12:00 wordt ik wakker.

Ik had vanacht gewerkt.

Mitchel en Arianne waren naar de vrijmarkt.

Dus toen ik het weer zag ben ik er op uit getrokken in de polder.

Het was een zalig weertje vandaag.

Bijna windstil.

Vandaag ben ik met twee hengels met het pennetje bezig.

Ik struin nu niet door de polder , maar blijf op 1 plek zitten.

Hier en daar een wolkje in de lucht,

Maar zeer lekker visweertje.

Zo is het ouderwets vissen met het pennetje nog steeds

één van de leuke manieren van karperen.

Het water is glad en elke beweging van de pen is zichtbaar.

En dan zie ik bij de rechter hengel waterverplaatsing.

Dus de spanning stijgt gelijk enorm. En dan schiet de pen uit het niets richting het

midden.

Ik sla aan en er start een mooi gevecht.

De vis is sterk en gaat flink van kiet.

Met licht materiaal is vissen echt spannend zo.

De vis wil de duiker in schieten...dus remmen die hap.

En dan is de vraag of je materiaal het red.

De vis blijft diep en ik heb geen idee van de formaat van de karper.

Na een prachtige drill komt de vis aan de kant. Een mooi exemplaar schuift het net in.

Ik wil de vis snel onthaken maar dan gebeurt het.

De haak zit mooi voorin maar best vast.

Ik pak de haak in de haakbocht om deze er uit te halen.

De vis gaat klapperen en ik voel een niet natuurlijk gevoel in mijn vinger top.

Ik kan je vertellen dan zit je er best lullig bij. Want de haak was door de wang van de vis naar buiten geschoten.

En zat dus mooi gehaakt in me vingertop.

Maar de vislijn zit nog door de wang van de karper.

Geen schaar in me zak....dus snel de lijn maar doorbijten.

De vis weer laten zwemmen en toen operatie Rambo gestart.

Ik zat te bedenken hoe ik de haak er uit moest krijgen.

Want terug trekken gaat niet met de weerhaak.

Dan hem maar door me vinger heen douwen.

Gelukkig staat me snoektas in me achterklep.

Hier zit een kniptangentje in.

Maar door de bocht in de haak krijg je hem er niet makkelijk door.

Maar uiteindelijk lukt het me de punt aan de andere kant door me vinger te krijgen.

Dan knip ik het restant van de haak met de kniptang eraf.

En mak de punt met me rapala lijk knippertje en trek de rest door me vinger.

Ik kan je vertellen dat ik het niet echt een fijn gevoel vond.

***Maar hij is er uit.
Het begint te bloeden...en daar ben ik blij mee.
Even het vuil eruit laten bloeden.***

***Marcel is weer de ouwe.
Pleistertje er op...en een nieuwe haak erop zetten.
We zijn er weer klaar voor.***

***En voor je het weet zijn we weer aan het vissen.
Het weer veranderd.
De volle zon is weg.
En de bewolking wind het aan de hemel .Het blijft weer een tijd stil.
Ik pleeg wat telefoontjes met me vingerverhaal.
En ik zie weer beweging van water bij de pen.
Die vervolgens langzaam richting de kant begint te lopen.
En het aanslaan weer een heel leuk gevecht met een karper...Deze keer de camera in me
zak...dus leuke foto's.***

Koniginnendag Pennen.

Geschreven door Marcel Mos

~~De vis is om de eindhans gesloopt worden.~~

~~Als het om de eindhans gaat, dan wil ik altijd snel vergeten.~~